

Betænkning

over forslag til lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium m. v.

(Afgivet af undervisningsudvalget den 29. maj 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. Undervisningsministeren har i forbindelse hermed skriftligt besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Danske Lægestuderendes Landsråd og Foreningen af yngre Læger, Københavns Amtskommune og Århus amtsråd.

Et *flertal* (udvalget undtagen fremskridtspartiets og venstresocialisternes medlemmer) kan tilslutte sig ministerens svar på udvalgets spørgsmål nr. 3, 4 og 6 (bilag 1-3) og indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder, at en gennemførelse af lovforslaget vil være en groft diskriminerende forskelsbehandling af universiteterne i Århus og Odense i forhold til Københavns universitet. Den ligestilling, der tilstræbes mellem universiteterne gennem tilskud til lærerlønninger, undervisningslokaler og andre udgifter, vil kun gælde den helt basale prægraduate undervisning. Opretholdelsen af den høje tekniske standard, der økonomisk belaster universitetsklinikker i deres egenskab af videnskabeligt avancerede undervisningsanstalter, vil lovforslaget for Århus universitets vedkommende fra staten overvælte på Århus amtskommune.

Lignende har været tilfældet for det medicinske fakultet i Odense siden dets oprettelse.

En sådan økonomisk skævdeling af økonomiske byrder og forudselige geografisk bestemte undervisningsmæssige kvalitetsforskelle er ikke rimelig.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) må efter undervisningsministerens klare erklæring ved 1. behandling af lovforslaget gående ud på, at hensigten med forslaget netop er, at ministeren uden at skulle gennem folketinget kan nedlægge en af de kliniske undervisningssektioner eller på anden måde indskrænke den kliniske undervisningskapacitet, vende sig mod lovforslaget.

Baggrunden for mindretallets indstilling er den betydelige frygt for ukvalificerede beslutninger i så henseende, man må nære efter at have set dels bemærkningerne til lovforslaget, dels svaret på udvalgets spørgsmål nr. 3, som er bilagt betænkningen (bilag 1).

Mindretallet bestrider ikke, at der i dag er meget betydelige problemer med videreuddannelseskapaaciteten — problemer, som i øvrigt længe har kunnet forventes at kulminere omkring 1975-76, fordi man på dette tidspunkt ville have fem store årgange i systemet.

Men mindretallet anfægter, at disse problemer — som til en vis grad skyldes nogle ret vilkårlige videreuddannelseskraav — skal være bestemmende for, hvor mange læger der bør uddannes. Med andre ord: hvis der f. eks. var enighed om, at der burde uddan-